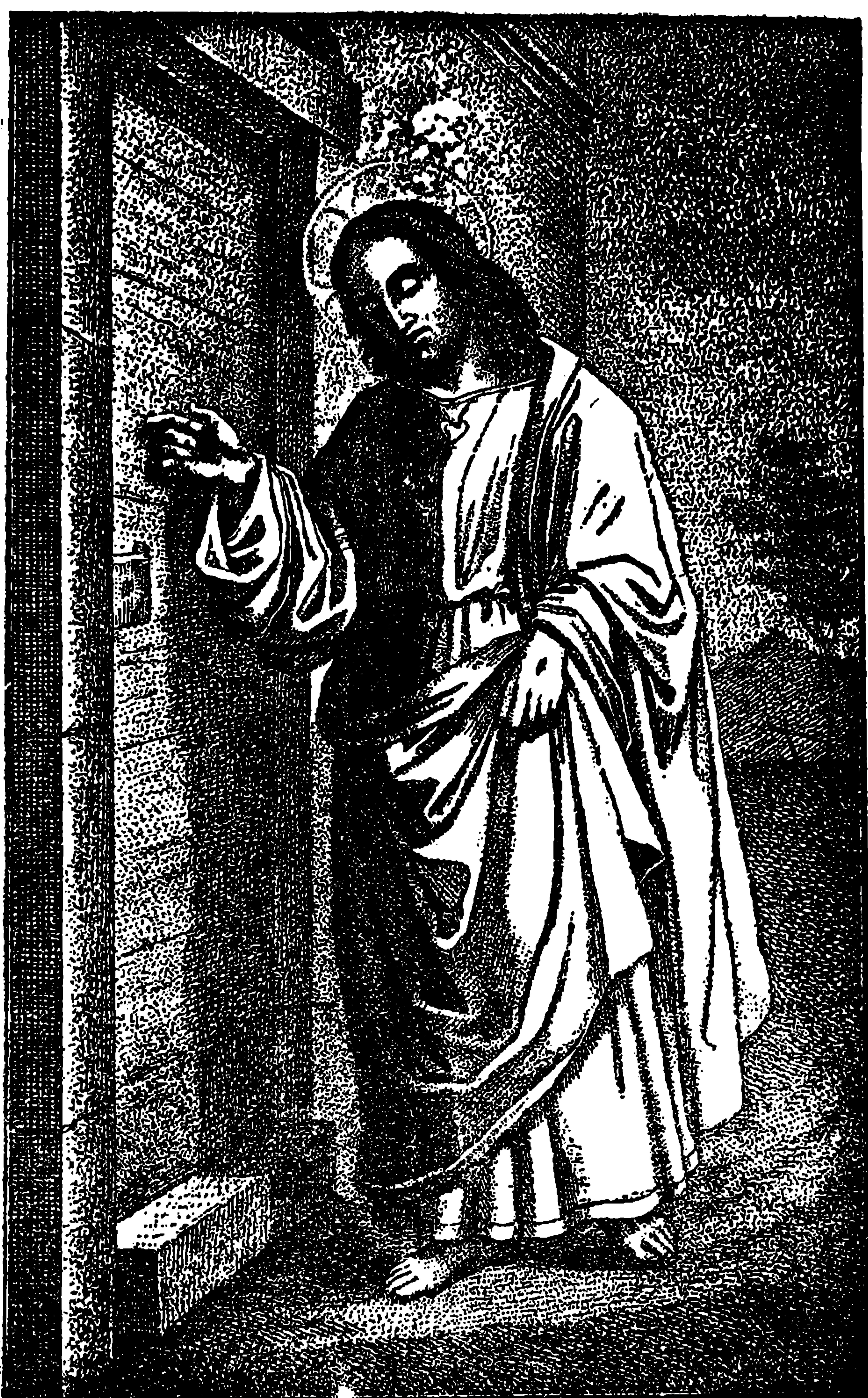

БЛАГОВЪСТНИК

РÔЧНИК XII.
РÔК 1932.

НОВЕМБЕР
ЧИСЛО 11.

ПЕЧАТНЯ, ВЫДАВНИЦТВО ЧИНА СВ. ВАСИЛІЯ ВЕЛИКОГО,
РЕДАКЦІЯ И АДМИНИСТРАЦІЯ В УЖГОРОДѢ, УЛ. РАКОВЦІ 54.

A magyar ajku gör.-kath. papság szives figyelmébe!

Már kész! Már elhagya a sajtót:
Kis bibliai katekizmus

a gör.-kath. elemi népiskolák számára —
immár VI-ik bővitett kiadása. Irta: Vo-
losin Ágoston munk. egyh. áldozópap, už-
horodi tanítóképző intézetet igazgató.

E művet dicsérni fölösleges, mert évtizedek
gyakorlata eléggyé bizonyította e tankönyv-
nek ugy alaposságát, áttekinthetőségét
mint könnyü pedagógikus módszerét. E
tankönyvnek meg van az az előnye, hogy
az I-ső osztálytól alkalmazható a felső
elemi osztályokig; magában foglalja nem
csak az Ó- és Újszövetség történetét, ha-
nem a bibliai történetekkel feldolgozza
kérdésekben az egész katekizmus anya-
gát is. Ezenkívül a legujabb kiadás bővit-
ve van kb. 25 old.; és pedig az I-ső osztály
anyagával valamint a legfelsőbb elemi osz-
tályok speciális anyagával p. o. az egy-
hásról, vörternukról, a magyarok és szlá-
vok megtéréséről, az utolsó dolgokról, a
szt. gyónásról (tartalmasan), szt. áldozás-
ról stb. — Majdnem minden fejezet illuszt-
rálva van képpel. Nyomva van izléses fe-
hér papiron.

A tankönyv ára 6 Kč., postai küldéssel 7 Kč.,
tíz példány rendelésnél 10% engedmény. Meg-
rendelhető készpénzfizetéssel vagy utánvéttel:

A szt. Bazil-rendi Atyák könyvnyomdájában

**Užhorod,
Rákóczi-ul. č. 54.**

БЛАГОВѢСТНИКЪ

ДУХОВНА ГАЗЕТА ДЛЯ ПОДКАРПАТ. РУСИНОВЪ

Редакція, адміністрація, експед.
Выдавництво Чина св. Василія В.
въ Ужгородѣ, Раковція ул. ч. 54.
Выходитъ 1-го кожного мѣсяця

Вѣдомъчес. Редакторъ:
о. Теофанъ Скиба ЧСВВ

Предплата на цѣлый рокъ 10 Кч.
за границею 17 Кч.; до Америки
побѣ доч. — Одно число 1 Кч.
Выходитъ 1-го кожного мѣсяця

Пятьдесяльтья Вѣдновы Чина св.
Василія Великого.
1882—1932.

(Продовження.)

Року 1710. по заворушеняхъ Раковціевыхъ Годермарський вѣйшовъ у посѣданя манастиря. Въ немъ приладивши келіѣ для монаховъ зреставрувавъ церкву, побудувавъ деревляный домъ для монаховъ р. 1721. та такъ упорядкувавъ монаше житя : „Сего року (1721) запроваджено монашѣ звычаї св. Василія Великого : въ трапезѣ пôд часъ ъди читаня, кожного дня вѣдправляється розважаня, а вечеромъ передъ вечерою читаня правилъ св. Отця Василія В., дворазовий хоръ на два крилосы такъ, якъ у лаврѣвському манастирѣ и іншихъ великихъ манастиряхъ.“

Праця Архимандрита Годермарського увѣнчалася красными овочами. Выходить монахи ревнѣ, святѣ, якъ почали зб запalomъ и одушевленямъ працювати и тымъ зробили много добра. Манастирѣ заповнилися. Майже всюды побудовано манастирѣ мурованѣ и церкви.

По смерти еп. Генадія Бизанція р. 1733. настає перемѣна въ томъ зглядѣ. Зверхнимъ настоятелемъ Чина Василіянського выбрано Григорія Булко и поручено йому, щоби посѣщавъ, заступавъ и дбавъ про манастирѣ. Се сповняли совѣстно и вѣрно вѣдь теперь протоігумени.

Такъ р. 1749. Гедеонъ Пазинъ, тодѣшнійprotoигуменъ посѣтивъ 13. манастировъ на Мармарошинѣ: Боронявський, Драговський, Кричовський, Угольський (Заневъ), Вулховський, Бедевлянський, Бѣлоцерковський, Бычковський, Джулинський, Берсановський, Євдянський, Мойсейський, и на Вышнѣй Вышшавѣ.

Всѣ слѣдуючѣ protoигумены кожного року посѣщають манастирѣ. Овочи процвѣтаючого житя монашого є прекраснѣ. Славнѣйшѣ Василіяне XVIII. столѣтя суть:

1.) Григорий Булко; задля його широкого образовання и великихъ здѣбностей, епископ Хорваціѣ взявъ собѣ його до помочи, яко генерального викарія. По смерти епископа Бизанція р. 1733. выбрано його на protoигумена. Сей выборъ важный въ исторіѣ О.О. Василіянъ, бо о. Булко бувъ першимъ protoигуменомъ выбранимъ зпомѣжъ монаховъ; передъ тымъ хто ставъ епископомъ мукачевськимъ, стававъ и protoигуменомъ Василіянъ.

2.) Гедеонъ Пазинъ, который вызначався не такъ высокимъ образованямъ, якъ радше высокимъ аскетичнимъ и непорочнымъ житямъ, та великою второпнѣстю; западливо змагався, щоби бути пожиточнимъ для Чина и для народу. Йому треба завдячити, що добра манастирськѣ не перейшли въ чужѣ руки, а осталися при монахахъ. За його старанямъ р. 1742. побудовано въ М. Березнѣ муріваний манастирь. Дбавъ вонъ за богообойне житя своїхъ монаховъ; житя монаше привернувъ давноѣ строгости и блеску. Вонъ посѣтивъ манастирѣ марамарошскѣ и описавъ тѣ свої посѣщення. За його старанямъ відбувся монаший соборъ р. 1749. въ мукачевському манастирѣ, де видано важнѣ для житя монашого рѣшеня.

3.) Йоанникій Скрипка родомъ зб Стропкова. До Чина Василіянського вступивъ р. 1730. Новиціятъ зробивъ у М. Березнѣ. Р. 1732. стає священикомъ. Коли

за старанямъ еп. Е. Олшавського побудовано р. 1749, въ Маріяповчи монастырь, першимъ игуменомъ бувъ поставленый Скрипка. Дня 15. VI. 1755. на Соборѣ въ Краснобродѣ стаєprotoигуменомъ, задержуючи рѣвночасно игуменство въ Маріяповчи до 23. IV. 1756. р. За часъ свогого игуменства побудувавъ у Маріяповчи при значной допомозѣ еп. Емануила Олшавського красну церковь и побольшивъ манаstry. Р. 1766. поселився въ манаstry мукачевському, де и померъ 17. I. 1769. р. Якъ магнеть желѣзо, такъ вонъ умѣвъ усѣхъ до себе притягнути. Въ послѣдній хворотѣ подали йому за порадою лѣкаря мясну юшку; вонъ зѣвъ єѣ смачно, думаючи, що она зъ олѣемъ. Коли познѣйше довѣдався, що се була поливка зъ мяса, гôрко заплакавъ, що його обманули и такъ на концѣ свогого житя нарушивъ монаший постъ. За часъ свогого житя бувъ довѣренымъ еп. Ем. Олшавського, котрый часто писавъ до нього.

(Продовженя слѣдує.)

Палець Божий.

Недавно сталася слѣдующа подѣя въ одному австрійскому селѣ. Одна мати мала ледачого сына та при томъ великий маєтокъ. Батько померъ. Сынъ пустився на веселе легкодушне житя. Бо и щожъ? Мавъ подостаткомъ всего, а до того ще одинакъ. Случилось, що нагло захорувала мати.

Недбалый сынъ пішовъ по лѣкаря. Вертаючи вступивъ до придорожної коршмы, де аж до позного вечера гучно забавлявся. Напитый зашкандибавъ до столяря та замовивъ труну для своєї недужої матери, бурмотячи: „та стара баба вже скоро помре“.

На другий день сего молодця вытягнули зъ ямы наповненої водою, де бувъ вчора пяный упавъ и затопився. Мати потомъ ще дальше жила, а сына поховали въ трунѣ, котру замовивъ для своєї мамы. — Ось, наглядна кара Божа!

A magyar ajku gör.-kath. papság szives figyelmébe!

Már kész! Már elhagyta a sajtót:

Kis bibliai katekizmus

a gör.-kath. elemi népiskolák számára —
immár VI-ik bővitett kiadása. Irita: Vo-
losin Ágoston munk. egyh. áldozópap, už-
horodi tanítóképző intézeti igazgató.

E művet dicsérni fölösleges, mert évtizedek
gyakorlata eléggyé bizonyította e tankönyv-
nek ugy alaposságát, áttekinthetőségét
mint könnyü pedagógikus módszerét: E
tankönyvnek meg van az az előnye, hogy
az I-ső osztálytól alkalmazható a felső
elemi osztályokig; magában foglalja nem
csak az Ó- és Újszövetség történetét, ha-
nem a bibliai történetekkel feldolgozza
kérdésekben az egész katekizmus anya-
gát is. Ezenkívül a legujabb kiadás bővit-
ve van kb. 25 old.; és pedig az I-ső osztály
anyagával valamint a legfelsőbb elemi osz-
tályok speciális anyagával p. o. az egy-
házról, vörternukról, a magyarok és szlá-
vok megtéréséről, az utolsó dolgokról, a
szt. gyónásról (tartalmasan), szt. áldozás-
ról stb. — Majdnem minden fejezet illuszt-
rálva van képpel. Nyomva van izléses fe-
hér papiron.

**A tankönyv ára 6 Kč., postai küldéssel 7 Kč.,
tiz példány rendelésnél 10% engedmény. Meg-
rendelhető készpénzfizetéssel vagy utánvéttel:**

A szt. Bazil-rendi Atyák könyvnyomdájában

**Užhorod,
Rákóczi-ul. č. 54.**

БЛАГОВѢСТНИКЪ

ДУХОВНА ГАЗЕТА ДЛЯ ПОДКАРПАТ. РУСИНОВЪ

Редакція, администрація, експед.
Выдавництво Чина св. Василія В.
въ Ужгородѣ, Раковція ул. ч. 54.
Выходитъ 1-го кожного мѣсяця

Вѣдомъчатель. Редакторъ:
о. Теофанъ Скиба ЧСВВ

Предплата на цѣлый рокъ 10 Кч.
за границею 17 Кч.; до Америки
побѣль доч. — Одно число 1 Кч.
Выходитъ 1-го кожного мѣсяця

Пятьдесятьлѣтия Вѣдновы Чина св.
Василія Великого.
1882—1932.

(Продовження.)

Року 1710. по заворушеняхъ Раковціевыхъ Годермарський войшовъ у посѣданя манастиря. Въ немъ приладивши келіѣ для монаховъ зреставрувавъ церкву, побудувавъ деревляний домъ для монаховъ р. 1721. та такъ упорядкувавъ монаше житя : „Сего року (1721) запроваджено монашѣ звичаї св. Василія Великого : въ трапезѣ під часъ єды читаня, кожного дня вѣдправляється розважаня, а вечеромъ передъ вечерою читаня правиль св. Отця Василія В., дворазовий хоръ на два крилосы такъ, якъ у лаврѣвському манастирѣ и іншихъ великихъ манастиряхъ.“

Праця Архимандрита Годермарського увѣнчалася красными овочами. Выходить монахи ревнѣ, святѣ, якъ почали зб запalomъ и одушевленямъ працювати и тымъ зробили много добра. Манастирѣ заповнилися. Майже всюди побудовано манастирѣ мурованѣ и церкви.

По смерти еп. Генадія Бизанція р. 1733. настасе перемѣна въ томъ зглядѣ. Зверхнимъ настоятелемъ Чина Василіянського выбрано Григорія Булко и поручено йому, щоби посѣщавъ, заступавъ и давъ про манастирѣ. Се сповняли совѣстно и вѣрно вѣдь теперь протоігумены.

Такъ р. 1749. Гедеонъ Пазинъ, тодѣшнійprotoигуменъ посѣтивъ 13. манастирѣвъ на Мармарошинѣ: Боронявський, Драговський, Кричовський, Угольський (Заневъ), Вулховський, Бедевлянський, Бѣлоцерковський, Бычківський, Джулинський, Берсановський, Євдянський, Мойсейський, и на Вышнїй Вышшавѣ.

Всѣ слѣдуючѣ protoигумены кожного року посѣщають манастирѣ. Овочи процвѣтаючого житя монашого є прекраснѣ. Славнѣйшѣ Василіяне XVIII. столѣтя суть:

1.) Григорій Булко; задля його широкого образовання и великихъ здѣбностей, епископ Хорваціѣ взявъ собѣ його до помочи, яко генерального викарія. По смерти епископа Бизанція р. 1733. выбрано його на protoигумена. Сей выборъ важный въ исторіѣ О.О. Василіянъ, бо о. Булко бувъ першимъ protoигуменомъ выбранимъ зпомѣжъ монаховъ; передъ тымъ хто ставъ епископомъ мукачевськимъ, стававъ и protoигуменомъ Василіянъ.

2.) Гедеонъ Пазинъ, котрый вызначався не такъ высокимъ образованямъ, якъ радше высокимъ аскетичнимъ и непорочнымъ житямъ, та великою второпнѣстю; западливо змагався, щоби бути пожиточнимъ для Чина и для народу. Йому треба завдячити, що добра манастирськѣ не перейшли въ чужѣ руки, а осталися при монахахъ. За його старанямъ р. 1742. побудовано въ М. Березнѣ муріваний манастирь. Дбавъ вонъ за богообойне житя своихъ монаховъ; житя монаше привернувъ до давної строгости и блеску. Вонъ посѣтивъ манастирѣ мармарошскї и описавъ тѣ свої посѣщення. За його старанямъ відбудувся монаший соборъ р. 1749. въ мукачевському манастирѣ, де видано важнѣ для житя монашого рѣшеня.

3.) Йоанникий Скрипка родомъ зб Стропкова. До Чина Василіянського вступивъ р. 1730. Новиція зробивъ у М. Березнѣ р. 1732. стає священикомъ. Коли

за старанямъ еп. Е. Олшавського побудовано р. 1749, въ Маріяповчи манастирь, першимъ игуменомъ бувъ поставленый Скрипка. Дня 15. VI. 1755. на Соборѣ въ Краснобродѣ стає protoигуменомъ, задержуючи рѣвночасно игуменство въ Маріяповчи до 23. IV. 1756. р. За часъ свогого игуменства побудувавъ у Маріяповчи при значной допомозѣ еп. Емануила Олшавського красну церковь и побольшивъ манастирь. Р. 1766. поселився въ манастирѣ мукачевському, де и померъ 17. I. 1769. р. Якъ магнеть желѣзо, такъ вонъ умѣвъ усѣхъ до себе притягнути. Въ послѣдній хворотѣ подали йому за порадою лѣкаря мясну юшку; вонъ зѣвъ єѣ смачно, думаючи, що она зъ олѣемъ. Коли познѣйше довѣдався, що се була поливка зъ мяса, гôрко заплакавъ, що його обманули и такъ на концѣ свогого житя нарушивъ монаший постъ. За часъ свого житя бувъ довѣренымъ еп. Ем. Олшавського, котрый часто писавъ до нього.

(Продовженя слѣдуе.)

Палець Божий.

Недавно сталася слѣдуюча подъя въ одному австрійскому селѣ. Одна мати мала ледачого сына та при томъ великий маєтокъ. Батько померъ. Сынь пустився на веселе легкодушне житя. Бо и щожъ? Мавъ подостаткомъ всего, а до того ще одинакъ. Случилось, що нагло захорувала мати.

Недбалый сынъ пôшовъ по лѣкаря. Вертаючи вступивъ до придорожної коршмы, де аж до позного вечера гучно забавлявся. Напитый зашкандибавъ до столяря та замовивъ труну для своеї недужої матери, бурмотячи: „та стара баба вже скоро помре“.

На другий день сего молодця вытягнули зъ ямы наповненої водою, де бувъ вчора пяный упавъ и затопився. Мати потомъ ще дальше жила, а сына поховали въ трунѣ, котру замовивъ для своеї мамы. — Ось, наглядна кара Божа!

Почитаня Серця Ісусового обезпечає спасеня нашої душѣ.

Въ четверть вечеромъ передъ першою пятницею мѣсяця, почитатель Серця Ісусового сходяться на сповѣдь. — На дворѣ сильный морозъ, студено, але ихъ серця горять вѣдь теплоты и любви до Ісуса. — Каждый членъ скаже яку радость приобрѣвъ Ісусови минувшого мѣсяця, яку утѣху хто дѣставъ вѣдь Ісуса. А ну, тихо будьте, озвався голосъ одної жѣнки, — най намъ Марія скаже, що пообѣцявъ Ісусъ ѿй и намъ всѣмъ, якщо будемо почитати Його Святе Серце.

Кажѣть, кажѣть, озвався и молодый духовникъ окруженый усѣми.

Передучора вечеромъ ледвы я заснула, начала Марія, а очи блищать вѣдь радости та щастя, котримъ лише Богъ може надѣлiti своихъ дѣтей, и приснилося менѣ, що я зъ мою сусѣдкою иду до лѣса. Заходимо въ лѣсь и позираю, а на однѣмъ дубѣ висить Ісусъ и ставъ на земли. Я скоро перебѣгла поточокъ и просто до Ісуса пішла. Вѣдь радости я не могла говорити. На рукахъ мавъ Ісусъ двѣ глубокѣ раны якъ пальцѣ. Я настрашилася, якъ увидѣла а далѣ попросила: „Ісусе, дозволь, щоби я цѣлуvalа Твої раны зробленї нашими грѣхами“. Я хотѣла Його ще дещо звѣдати, але не смѣла. Вѣнъ вычитавъ мое желаня зъ моего лица и лагоднымъ голосомъ сказавъ: „Що хочеш знати, звѣдайся“.

„Ісусе, скажи менѣ, чи буду я зъ Тобою по смерти въ Царствѣ.“

Його лице пояснило вѣдь радости и каже: „Якщо будешъ ити тою дорогою, котрою идешъ, такъ будешъ зѣ мою въ Царствѣ.“

Я зачала плакати зъ радости и звѣдую далѣ; „Ісусе, боюся, що може на старѣ днѣ дѣти будуть збиткуватися надомною и не годна буду подержати сю праведнѣсть.“

„Не бойся, я недопущу до того.“

„Дорогий Ісусе, я не согрѣшу николи и вѣрно буду Тобѣ служити.“

Потому я побѣгла и кажу сусѣдѣ: идѣть, зазвѣдайте и вы що маєте робити, щоби вы спасенї були. — Она пішла але Ісусъ не обнявъ ъї. Лице Спасителя посумнѣло и не чула я, що ъї казавъ. Може зато, бо она не живе добре изъ чоловѣкомъ своимъ. Надѣти не гадкує и допустила ихъ до тяжкихъ грѣховъ, а сама лас, якъ лише на ротъ иде. — На се я пробудилася. —

Се у снѣ видѣла вона, але се не сонъ, а правда, що почитатель Серця Ісусового у царствѣ будуть, если подержаться то-

ю дорогою, котрою ихъ веде правило товариства Серця Иисусового.

Дѣти Серця Иисусового з'единяйте своє серця зô Сердцем Иисуса, котре такъ безмѣрно полюбило людей! Любъмъ Иисуса туй на землѣ такъ, якъ Вонъ нась любивъ, а Вонъ забезпечить намъ свою вѣчну любовь у Царствѣ и напевно прийме нась, если будемо ити тою дорогою, яку Вонъ намъ указавъ, котру окропивъ дорогоцѣнною кровью Свого Найсвятѣйшаго Серця.—

о. Ю. Станинецъ.

Такъ само.

Одного разу якийсь лѣкарь сперечався зô священикомъ за исхуваня душѣ. Вонъ зачавъ священика засипувати питанями.

— Видѣли вы душу?

— Нѣ.

— Чули є ѿ ухами або може носомъ?

— Нѣ.

— Смакували вы душу?

— Такожъ нѣ.

— А відчували вы душу?

— О такъ, сказавъ священикъ. Богу дякувати и то неразъ відчувавъ я є.

— Отже, тягнувъ дальше лѣкарь, маємо чотири змысли проти одного и звѣдси я заключаю, що душѣ нема.

Але священикъ зачавъ його питати: Вы, пане, докторъ медицины, скажѣть менѣ, чи видѣли вы бôль?

— Нѣ.

— Або чули?

— Нѣ.

— Або може занюхали?

— Такожъ нѣ.

— Та може хочъ смакували?

— Нѣ.

— А відчували коли бôль?

— О, чи разъ!

— Отже, закончивъ священикъ, маємо чотири зымсли проти одного, котрѣ доказують, що болю нема. Але мы занадто переконанї, що бôль таки є.

В. В.

Св. Церковь — хто оснувавъ єѣ.

Мы вже довѣдалися, що Церковь є супольнѣсть, до якоѣ належать самѣ хрещенїи то такї, що признаютъ правдиву вѣру а стоять пôдъ спольнымъ головою — папою римськомъ.

1. А теперь питаня, хто оснувавъ Церковь?

Вôдовѣдь на се, що: Самъ Иисусъ Христосъ, Сынъ Божий, самъ Богъ оснувавъ Церковь.

Нѣхто инишій а самъ Г. Богъ оснувавъ тоту Церковь — она Божа.

И є намъ чимъ похвалитися, якъ належимо до той Церкви, въ якой є самъ Сынъ Божий.

2. А ще одно питаня: Кôлько церковь оснувавъ Иисусъ Христосъ? Вôдовѣдь легка. Христосъ є властиво головою Церкви, бо Вôнъ є оснувавъ. Папа є тôлько головою Церкви на мѣсце Христа. А до однoї головы належить однo тѣло чи бôльше? Двоє, троє? Нѣ, тôлько однo. Одна голова — однo тѣло; одинъ основатель — одна церква; одинъ батько — одна родина; одинъ пастырь — одно стадо. Всюды то само. А що тôльки одна голова є въ церквѣ, Г. Иисусъ Христосъ, основатель єѣ, то тôльки ѹ одна церковь є черезъ Нього основана. Бо до однoї головы належить тôльки однo тѣло.

3. Трете питаня: якъ оснувавъ Иисусъ Христосъ Церковь?

Вôдовѣдь: Иисусъ Христосъ розбславъ Апостолôвъ на ввесь свѣтъ, щобы: 1. проповѣдали його науку, 2. хрестили вѣрныхъ, а 3. хрещеныхъ провадили дорогою спасеня. При тoмъ мавъ св. Петро бути спольнымъ головою.

На короткий часъ передъ своимъ Вознесенiemъ сказавъ Иисусъ Христосъ до Апостолôвъ: „Менъ дана є всяка власть на небѣ и на землѣ, идѣтьже и навчайте всѣ народы, хрестячи єхъ во имя Отця и Сына и святаго Духа, навчаючи єхъ додержувати всего, що Я заповѣдавъ вамъ.“ (Мат. 28, 19 и 20.)

I.

Власть — навчати.

Съ слова яснѣ. Ними выразно каже Иисусъ Христосъ, що має власть творити все на небѣ и на землѣ. И зъ той своєї власти да-э Апостоламъ власть навчати всѣ народы. То є перше, що ємъ дас. Власть навчати. При нихъ нѣкому не дас. Они однѣ є учителями

народѣвъ, тожь и Ѳхъ одныхъ треба слухати. Они Христовѣ посланники на ввесь свѣтъ, Христовѣ учитель всѣхъ народовъ. Они и нѣкто инишій.

Отъ якъ дома. Батько має власть до розказу, а всѣ його слухаюти и йдуть за його розказомъ. Такъ воно и въ Церквѣ. Апостолы мають власть навчати и тѣлько вони а всѣ мусяты Ѳхъ слухати и ити за Ѳхъ словомъ.

II.

Власть — хрестити.

И дальшѣ слова суть яснѣ. Исусъ Христосъ дає Апостоламъ власть — хрестити всѣ народы. Имъ и нѣкому иншому. Они однѣ приймаютъ до Церкви и до царства Божаго. Они суть якбы дверниками, що впускаютъ до церкви, бо хрещеня то дверѣ до церкви. Нехрещенѣ не належать до неї. У нихъ власть впустити або не впустити до церкви.

III.

Власть — хрещеныхъ провадити.

Слова Христовѣ такѣ: „... и навчайте Ѳхъ додержувати всего, що я вамъ заповѣвъ.“ „Навчайте Ѳхъ додержувати“ то є „Вы маєте заряджувати и приказувати! Вы маєте дбати, абы все такъ дѣялося, якъ то я вамъ сказавъ! Вы маєте уважати! Васъ я постановляю до того! Васъ и тѣлько васъ самыхъ!“

Отже, що Церковь має робити, або може робити, щоби насъ завести до неба, на те все має власть вона сама, мають власть є начальники — справувати святѣ Тайны, давати розказы и заповѣди, постановляти кары, ба — ѹ карати. Безъ кары нѣгде не обойдеться. Всюды суть злѣ дѣти, якъ у малой родинѣ, такъ и въ великой, то є въ Церквѣ. Чимъ примусити дѣтей, абы „трималися, додержували“ того, що батько наказавъ? Карою не разъ. Такъ и въ Церквѣ.

Такъ отже, то Апостолы мають дбати въ той великой родинѣ Божої на землї, щоби всѣ трималися того, що самъ Богъ наказавъ. Тымъ стали вони головою Церкви, а св. Петро при тѣмъ бувъ спольнимъ начальнымъ Головою.

(Продовженя слѣдує.)

„Безъ римської єпархії (Папства), Європа осталабы правдоподобно жертвою деспотівъ... або попросту пустынею монголською“ — каже протестантъ Гердеръ.

Житя св. Йосафата Кунцевича ЧСВВ.

Св. Йосафатъ игуменомъ та архимандритою.

(Продовження).

Побольшилося число учениковъ Йосафата и Рутського; щоразъ бѣльше молодежи прибѣгало підъ ихъ проводъ. Однакъ для борцівъ з'єдиненя не вистарчить сама святостъ, имъ треба и науки. Рутський и Йосафатъ не могли самъ достарчити того другого оружія, тому старалися помѣстити своїхъ монаховъ по рѣжныхъ школахъ. Василіянськихъ клериковъ приймили латинскѣ епископы у своихъ семинарахъ. Єзуїти показуючи свою прихильність руській Церкви, приймили по кѣлькохъ василіянськихъ монаховъ до своїхъ монастирівъ.

— Та знову показалася друга потреба. Мури недавно пусткою стоячого монастиря св. Тройці, такъ залюднилися, що для новихъ товаришевъ мѣсця не стало. Треба було подумати про новъ монастиръ.

Господь Богъ, де ходить про збѣльшеня Його славы, завсѣды приходить зъ помочю. Такъ такожъ сталося и тутъ. Сронимъ Ходкевичъ мовби зрозумѣвъ журбу Йосафата, и жертвувавъ йому монастиръ у Супралъ, та Йосафатъ його не хотѣвъ приймити зъ покоры.

Григорій Тризна, маршалокъ Смоленський, дарувавъ Йосафатови монастиръ въ Бытненю, який выбудувавъ для своєї дочки Василіянки. Рутський приказавъ Йосафатови сей монастиръ приймити и зробивъ його тутъ игуменомъ.

Незадовго вже другий монастиръ отворився монахамъ. Не далеко Бытненя живъ чесний чоловѣкъ, але при тѣмъ схизматикъ, Иванъ Мѣлешко, каштелянъ Смоленський. Познавши зъ Йосафатомъ, пересвѣдчився о блудахъ схизмы и за Божою помочію ставъ ревнимъ католикомъ. Ізъ вдячности за свое наверненя жертвувавъ Йосафатови село Жировиці, въ якому находився чудесный образъ Матери Божої славный чудесами ще вѣдъ р. 1500.

Прибувши до Жировиць, св. Йосафатъ выставивъ монастиръ, розширивъ церковь и заосмотривъ єї въ потрѣбнѣ рѣчи, бо св. Йосафатъ любивъ красу дому Божого.

Вѣдъ побуту св. Йосафата въ Жировицяхъ, се мѣсце стаюся славне на цѣлу Литву. Щорочно напливали сюди тысячъ и тысячъ побожнихъ прочанъ на праздники Матери Божої, щоби єї вѣдати честь и упросити для себе ласкъ. При чудеснѣ образѣ Богомате-

Смерть св. Иосафата.

Удари въ дзвѣнъ — Мовъ стонъ людны
 Роздався плачъ зъ устыхъ дзвѣнници...
 Свѧтило, та че якъ що днины;
 Ревли и рвались хвилъ Денны,
 А дзонбѣтъ звукъ ажъ до збрнаци
 Понъсъ союзъ жалъ и болъ —
 крѣвавъ болъ ..

Удари въ дзвѣнъ... А вулицями
 Розипалась страшна товпа,
 Зѣ звѣрськими, мовъ львы лицями,
 Зѣ сокирами и палицями

На убитя Епископа.
 Юрба пойнала... Дзѣнъ голосить,
 Жалъ розносить...

Роздалися пекольни звуки...
 Свѧтецъ выйшовъ, блаюсловитъ...
 Всъ заревъли, мовъ зъ розпуки
 И на свѧтца пôднесли руки:
 — Замордувать Йото, убить!..
 И кровъ свѧтая розбллялась,
 Потокомъ лялась...

Ревла товпа, ревла, шалъла,
 Побачивши свѧтую кровъ, —
 То зъ лютости ажъ скаженъла,
 То реютаючись радъла,
 Що вôдплатила за любовь,
 Добродѣйства, за слово правды,
 За все ѹ на завѣды.

Наразъ ударили всъ дзвоны
 И громомъ заревли проклёнъ,
 Роздались розпучливъ стоны,
 Въ одчаю розбивались дзвоны —
 Ихъ звуки рвались на здоінъ,
 Ажъ небо чуло ихнъ муки
 И крикъ розпуки...

Акорды дзвоновъ бились, рвались,
 Наразъ замовкли всъ, немовъ
 Зомльли... Вбийники ховались
 Зъ перестрахомъ и проклинались...
 Свѧтаяжъ мученича кровъ
 Блаіала прощеня и долъ
 Братамъ въ неволѣ.

ри творилися великѣ, нечуванѣ чудеса. Досить буде сказати, що ту до 30 умершихъ воскресло, а кромѣ того кѣлько недужихъ на душѣ и тѣлѣ вылѣчилося, се лише самъ Господь Богъ знає. Наслѣдкомъ тыхъ чудесъ було те, що Папа Бенедиктъ XIII. піoslavъ золоту корону, якою укоронувавъ сю ікону Анастасій Шептицький 19. X. 1730.

Св. Йосафатъ такъ само якъ и въ Вильнѣ и Бытеню, такъ и тутъ проповѣдавъ, катехизувавъ, сповѣдавъ, провадивъ диспути зъ схизматиками и своєю любовю наклонявъ и єретиковъ и схизматиковъ до з'єдиненя. Тутъ въ Жировицяхъ навернувъ шляхтича Солтана, потомка тыхъ Солтановъ, що першѣ выставили Церковь Божої Матери. Солтанъ бувъ дуже загорѣлый у своїй єреси. Одного разу запрошений черезъ Йосафата, ходивъ зъ нимъ по лѣсѣ близько монастыря. Коли розмова зайшла на єресь и Церковь католицьку, почавъ Солтанъ кидати на Церковь найбільшѣ хулы та проклоны. Йосафатъ тымчасомъ лагôдно переконуючи його о блудній науцѣ, яку єресь подає, молився въ дусѣ за його наверненя.. Скончилося на тõмъ, що порушеній ласкою Божою, Солтанъ упавъ до нôгъ Йосафата, вyrѣкся єреси и очищений на душѣ, піoshовъ подякувати Матері Божої за ласку наверненя.

Въ тõмъ часѣ померъ митрополитъ Ипатій Потій, що зъ великимъ пожертвованнямъ працювавъ надъ дѣломъ з'єдиненя. Вõнь запечатавъ з'єдиненя своєю кровю, бувъ мученикомъ з'єдиненя. Ипатій Потій упокоївся въ Бозѣ 13. юлія року 1613. на великий жаль з'єдиненыхъ.

На мѣсце Ипатія Потія покликано на митрополита Рутського. Його приятель Бенедиктъ Война, епископъ виленський, привѣзъ йому іменовання корольське. Інtronизація на проводника руської Церкви вôдбулася дня 28. юнія 1614. р. Зоставши митрополитомъ, мусївъ опустити архимандрію виленську. Ну, а теперъ кого-ж мавъ покликати на сю гôдність, якъ не Йосафата? Хотя Йосафатъ въ своїй покорѣ опирався сему іменованю, Рутський однакъ приказавъ йому єсть приймити. Зô смуткомъ пoлишивъ Йосафатъ монаstry Жировецький, але Богъ потьшивъ покорного мужа.

Хто опише його радость, коли вернувшись до Вильна, побачився въ окруженню 60 монаховъ, що мали бути борцями його ідеї з'єдиненя. Теперъ уже смѣлѣйшимъ окомъ мôгъ споглядати на будучину, бо бачивъ, що його дѣло, то Боже, а дѣла Божї не пропадають.

Тутъ св. Йосафатъ працювавъ зъ питомою собѣ ревностю. Не бувъ вонъ властиво наставникомъ монаховъ, але радше ихъ слугою піосля словъ Христовыхъ: „Хто хоче бути висший, най буде вѣмъ

слугою.“ Щоразъ бôльше поступавъ у святости и умертвленю, и утверждавав ще и своихъ товаришôвъ у житю монашомъ. Незадовго показалися овочъ його працъ. Пôдъ його проводомъ выховався цѣлый рядъ свѣтлихъ, святыхъ мужъвъ. Годиться декого згадати.

Єпископъ Суша споминає про одного брата законного, що мавъ ту ласку вôдь Бога, що перший умеръ у вôдновленомъ Чинѣ. Йому передъ смертю явилися св. Василій и св. Петро.

ИЗЪ ЖИТЯ СВЯТЫХ

Заступники на мѣсяць новемберъ.

Св. мученики Романъ и Варула.

Въ мѣстѣ Антіохії року 303. було страшне переслѣдуваня христіянъ. Хто признавався до Христа, того волѣкли погане на судъ, тай выгадували нечуванъ муки, щоби змусити його вôддати честь ъхъ божищамъ. Много вѣрнихъ исповѣдникôвъ Христовыхъ гинуло щодня мученичою смертю, але знаходилися й слабодухи, що настраженъ муками, або звабленъ обѣцянками вирѣкалися свого Спасителя. Мѣжъ ними були й старшੀ антіохійськоѣ громады христіянськоѣ.

А перебувавъ у той часъ въ Антіохії діяконъ Романъ зъ Кесарії палестинської. В ôнъ видячи, що такъ много Кровю Христовою вôдкупленыхъ душъ иде на вѣчну загибель, виступивъ отверто и передъ усѣма зачавъ напоминати, поучувати, грозити и опамятувати людей, щоби не стыдалися признаватися до имени Христово-го. Най памятають, що Господь вôдступникôвъ вôдкине, що муки хочъ страшнъ, але короткъ, а нагорода въ небѣ вѣчна. И многъ вôдступники каялися и наверталися, та збoльшали число мученикôвъ.

За се поставили св. Романа на судъ. Намѣсникъ Асклепіядъ, у присутності самого кесаря Галерія Максиміяна, уживавъ и просьбъ и всеѣ своєї краснорѣчивости и мудrosti, щоби захитати св. Романа въ вѣрѣ, бо знатъ, що якъ упаде в ôнъ, то сотки пойдуть за його примѣромъ. Але Святий бувъ твердый якъ сталь. В ôнъ сказавъ судiї, що на всѣ його поганськѣ мудrosti вôдповѣсть мала дитина, бо вона просвѣчена вѣрою, а в ôнъ темный. Намѣсникъ закликавъ зъ помѣжъ тихъ, що приглядвалися судови, малого христіянського хлопчину на имя Варула и зачавъ звѣдатися: „ Якого ты Бога почитаешъ? “ „ почитаю Бога — Христа „ — вôдповѣла дитина. „ А

що лѣпше — звѣдавъ дальше судія — почитати одного Бога, чи многихъ боговъ? „Лѣпше почитати одного Бога, Иисуса Христа. „ Та чимъ же лѣпший вѣдь нашихъ боговъ, той вашъ Богъ — Христосъ? — „Тымъ лѣпший, що вѣнъ сотворивъ нась усѣхъ, а вашъ боги — діаволы не сотворили нѣчого.“ Народъ слухавъ тыхъ вѣдовѣдей и плакавъ изъ радости, а мучитель розюшеный засудивъ малого на смерть. Прикликали матерь Варулы и на тѣ очахъ каты сѣкли бычами тѣло дитини. Хлопчина зносивъ се терпеливо, лишь просивъ матери, абы подала йому воды напитися. Мати напомнула його, що бы выдержавъ спрагу для Христа, а дѣстане бѣльшу нагороду въ небѣ. Хлопецъ послухавъ и не лишь спокойно, але й весело зносивъ усѣ муки. Мати на своїхъ власныхъ рукахъ занесла свою дитину на мѣсце страченя, а коли катъ вѣдробавъ головку, забрала єї, зобрала кровъ и разомъ зъ невиннымъ тѣломъ похоронила зъ великою почестю. Многѣ, що видѣли мученичу смерть св. Варулы, навернулися до Христа.

Тымъ часомъ св. Романъ на мукахъ дальше проповѣдавъ слово Боже и славивъ Бога що дозволивъ йому терпѣти. За се казавъ йому мучитель урѣзати языкъ. Но сталось чудо. Святый говоривъ дальше, а ще красще якъ передъ тымъ. По довгихъ мукахъ задусли св. Романа у вязницѣ.

Се сталося дня 17. новембра р. 303., а дня 18. святкує свята Церковь память св. Мучениковъ Романа и дитяти Варули.

МѢСЯЧНЕ НАМѢРЕНЯ НА МѢСЯЦЬ НОВЕМБЕРЪ

Сполученя святыхъ...

Всѣ християне, котрѣ належать до святої католицької Церкви, чи они живуть чи вже померли, творять одну велику родину, одинъ великий збръ, въ котрому усѣ є тѣсно злученіе зо собою, творячи живое тѣло Церкви Христової а всѣ разомъ є сполученіе зъ Иисусомъ Христомъ, якъ члены тѣла зъ головою. Мы, котрѣ ще живемо на сѣмъ свѣтѣ ѹ багато мусимо боротися за царство Боже, за Церковь Христову въ нашихъ серцяхъ и на цѣломъ свѣтѣ, мы творимо церкву воюючу. Душѣ въ чистилищѣ называються церквою страждучою, бо вони терплять. Святыхъ у небѣ называемо церквою торжествуючою, бо вони, котрѣ боролися колись за церковь, за царство Боже

на землѣ, вѣднѣсли побѣду наѣ ворогомъ и теперь у небѣ радуються овочами своихъ трудовъ, терпѣнь и своеѣ побѣды. И душѣ въ чистилищи и святыхъ у небѣ зачисляемо до Церкви тому, бо вони всѣ колись були членами св. Церкви черезъ хрещенія. Отже и вони такожъ були такими дѣтьми Церкви якъ и мы; вони суть якбы нашѣ родичѣ, а мы ихъ наследники и тому межи святыми, душами въ чистилищи и нами є велика и тѣсна звязь. Мы зѣ святыми и душами въ чистилищи творимо одну велику родину, котроѣ отцемъ є Христосъ, одно живе тѣло, котрого головою є Воплощене Слово, одно Царство, въ котрому царемъ є нашъ Спаситель. Сю злулу мѣжъ живыми, помершими христіянами и головою Христомъ, называемо сполученіемъ святыхъ. Св. Павло всѣхъ христіянъ называетъ святыми, бо всѣ вони є освященѣ черезъ хрещенія и покликанѣ до святости.

Мы творимо одно тѣло, мистичне тѣло Христа. Жиємо житямъ нашего Божого Спасителя и користаемося заслугами и ласками, якъ Вѣнъ намъ выеднавъ своїми страстями и своею смертю. Мы маємо участъ у духовныхъ добрахъ св. Церкви, въ є молитвахъ, тайнахъ богослуженіяхъ и водпустахъ. Черезъ тѣсну злуку мѣжъ собою, мы можемо однѣ другихъ помагати молитвою и иншими добрыми дѣлами. Молитвою можемо выпросити въ Бога наверненя якогось грѣшника, прощеня грѣховъ, добру смерть и т. д. Добрыми дѣлами, якъ милостинею, добрымъ словомъ, порадою можемо неодного зискати для Бога.

Душамъ у чистилищи можемо помагати молитвою та добрыми дѣлами жертвоваными за нихъ. А тѣ душѣ, коли вже зъ чистилища дѣстанутъся до неба, могутъ передъ Богомъ молитися за насъ.

Святѣ въ небѣ такожъ своими молитвами выпрошуютъ намъ усякѣ ласки, и тому мы повиннѣ до нихъ прибѣгати и взывати ихъ помочи. Навѣть нашѣ свояки и приятель, що є въ небѣ, моляться за насъ и часто охороняютъ передъ небезпеками. Наше сполученіе зъ помершими братьми не устас, але треває дальше и по смерти, бо любовь не вмирає, якъ каже св. Павло. (І, Кор. 13. 8.)

Зъ того познаємо, якъ знеслою и красною є наука про сполученія святыхъ и якъ великимъ є вона для насъ жереломъ потѣхи въ нашомъ туземнѣмъ житю.

Хочешъ лишити дѣтей богатыми? Дай имъ добре выхованя, а дашъ имъ наибѣльше богатство.

Св. Йоаннъ Золотоустый.

НОВОСТИ

Архимаидритъ ОО Василіянъ зб секретаремъ сими днями нащививъ нашъ монастыръ на Пôдкарп. Руси и выѣхавъ до Румунії и Угоршины оглянути нашъ монастыръ звôдки поѣде до Риму, де має свой осѣдокъ.

Василіянськъ Мисіонаръ, якъ сего року поѣхали до Америки, замешкали въ мѣстѣ Шикаго. Тѣ мисіонарѣ выѣхали туды зъ Галичини. Незадовга и зъ Пôдк. Руси выѣдуть два мисіонарѣ на місійну працю мѣжъ нашихъ выселенцѣвъ до Америки, а саме: Вп. ОО. Теодоръ Легеза и Маріянь Станканинець.

Нафта въ Стебнѣмъ при Яснѣ. Ще перед войною тамъ глядали нафту и вывертѣли землю на 800. метрōвъ. Теперь Дирекція державныхъ копалень казала далъ на томъ мѣстѣ копати колодязь на 1500. метрōвъ. Земля, на которой глядаются нафту, належить до одного бѣдного русина.

О. Зайпель, католицький священикъ и канцлеръ Австріѣ такъ убого живъ, що коли недавно прийшлося йому вмирати, не мав що полишити своякамъ. Цѣлый тестаментъ свой написавъ на маленькій картцѣ а одинокое свое майно, свою книгозборную записавъ одному монастыреви.

Знова переслѣдування. Въ Мехику, де по крôвавыхъ переслѣдуванняхъ було вже трохи спокойно, теперъ знова настало гоненя католицької Церкви. Урядъ уже прогнавъ папського легата Флореса и всѣхъ епископôвъ. Священикамъ не вольно вôправляти богослуженя, а церкви мають бути замѣнені на школы и склепы. Горе тымъ, надъ которыми разъ заланують безбожники!

Въ Совѣтській Россіѣ безбожники высылають своихъ проповѣдникôвъ на села, щобы агитували проти вѣры. До одного села на Українѣ прийшовъ та-
кий проповѣдникъ и въ одной хижѣ голосивъ свою безбожну науку. Наразъ „громъ“ ударивъ до той хижи и приголомшивъ богохульника. Коли вонъ прийшовъ до себе, зарѣкся, що уже бoльше нѣколи не буде агитувати проти Бога. И за се большевики мають його выслati на Сибірь.

Пiянство причиною тупоумности. Нѣмецький ученый, Др. Шамъ робивъ дослѣды надъ 592 умово хорыми и нерозвинеными. Вонъ науковимъ дослѣдомъ дойшовъ до переконаня, що тѣ люде тому мають слабу и тупоумну голову, бо ихъ родичѣ

були піяками. Бѣднѣ люде, мусѧть покутувати за своїхъ легкодушныхъ родичѣвъ!

Дивна машина. Въ Шикагу на електричн旤й вýставѣ показували машину, що заступає кухарку и сама мые посудину. За одну годину вымые и высушить 2000 погарбовъ и 2500 танѣрбовъ. Кромѣ того ся машина биглює бѣля, съче мясо, бє сметану и иные.

Въ коровячой кожѣ втѣкъ зъ „раю“. Недавно студентъ, Вячеславъ Гавrilовичъ купивъ коровячу кожу, замѣшався мѣж коровы, що паслися на большевицько-польськй границѣ и закритый коровячою кожою помали пасучися якъ корова, перейшовъ зъ Росіѣ до Польщѣ.

Жидъ изъ Хусту, именемъ Йосифъ Душинський ставъ найвисшимъ рабиномъ у Єрусалимѣ по смерти рабина Зонненшайна.

Въ Америцѣ 1931. р. 40.269 особъ изъ протестантизму вернуло назадъ на лоно св. Католицькоѣ Церкви.

224 тисячъ Жидовъ навернулося до св. католицькоѣ Церкви за останнѣ роки въ Европѣ и Америцѣ. Зъ того 97.000 навернулося въ Англіѣ, 17.000 въ Австрії, 30.000 у Польщѣ и у Росії.

Больше якъ 200 баварскихъ и пруськихъ офицеровъ, котрѣ воювали въ часѣ всесвѣтної

войны, ступили до монастирбвъ св. Франца зъ Ассижу.

Комунистъ навернувся. Недавно Hayes, ньюорський кардиналь охрестивъ и принявъ на лоно католицькоѣ Церкви одного зъ нийславнѣйшихъ професорбвъ исторіѣ у цѣлобї Америцѣ. Вонъ бувъ комунистомъ, але коли перестудіювавъ пастырськѣ листи (енциклики) Льва XIII. и теперѣшногого Пія XI. -го, въ котрихъ тѣ два великѣ папы бичують капиталистичный свѣтъ и заступаються за утиснеными роботниками и селянами, — то вонъ навернувся. — Нашъ домашнѣ комунисты все кричатъ, що Церква разомъ зъ буржуями утисняє роботничѣ массы. Чи перечитали они папськѣ енциклики: „Рерумъ новарумъ“ и „Квадрагезимо анно“?

Король цигановъ. Якъ вѣдомо, въ Польщѣ живе король усъхъ цигановъ. Називається Михайло Квекъ перший. Не давно вонъ приїздивъ до нашої Республики, щоби зобрести данину відъ своїхъ цигановъ на Шлезку. Теперъ найяснѣйший панъ цигановъ пустився въ подорожъ зо своїмъ штабомъ по цѣлобї Европѣ и дослѣджує житя цигановъ у всіхъ краяхъ. Вонъ хоче зробити, щоби його вѣрнѣ подданнѣ не волочилися по цѣлому свѣтѣ, не провадили кочовничого житя, але щобъ осели на однѣмъ мѣсцѣ и мали

постойне занята. Хоче такожъ заказати жебрацтво и ворожбицтво, яке теперь сильно панує мѣжъ циганами. Якъ скончить свою подорожъ у Европѣ, напише книжку про свихъ цигановъ.

Миссія въ Плоскѣмъ. Сыми днями въ Плоскѣмъ при Свалявѣ вѣдь 8. до 14. октября св. миссію подержали Вспр. ОО. місіонарѣ Теофанъ Скиба и Теодоръ Легеза ЧСВВ. Студнѣ серця теплѣли и цѣлыми роками несповѣданѣ люде приступали до св. словъди и св. причастій. Навѣть жады приходили послухати місійныхъ проповѣдей.

Коллегія кардиналобъ по смерти кардинала van Rossum має 53 членовъ зъ того 27 кардиналобъ не італійцѣ.

Католицизмъ у Канадѣ. Канада має нынѣ 4.007.500 католикобъ т. є. 40 процентовъ усѣхъ житилѣвъ. Останнѣ 60 проценты суть подѣленѣ на 23 рѣжныхъ религій и сектъ. За 10 лѣтъ тамъ навернулося до католицької Церкви 808.900 душъ.

Найбѣльша церква въ свѣтѣ. Англійськѣ католики у Ливерпулю почали будову катедры найбѣльшої на свѣтѣ, бѣльшої вѣдь церкви св. Петра въ Римѣ. Займе вона просторъ 70 тысячъ квадратовыхъ метрѣвъ, а довгота єѣ выносити буде 246

метрѣвъ. Помѣстить у собѣ 90 тысячъ людей.

Уздоровленія въ Лурдѣ. Лѣкарське мѣжнародне бюро въ Лурдѣ ствердило нове чудесне уздоровленія англійки Н. Дей. Вона була хвора вѣдь довшого часу а коли ъѣ майже умираючу привезли зъ Англії, вона въ Лурдѣ нагло вѣдзыскала цѣлковитое здоровля.

Чорна свята. Католики въ Америцѣ стараються, щобы Папа выголосивъ за святу одну індіянську дѣвчину, Катерину Текавити. Приготованя до такого рѣшення Папы уже въ Америцѣ готовѣ. Але ще мусять цѣлу справу перестудіювати въ Римѣ.

За престолъ православного патріярха въ Антіохії побиваються два епископы. Сю справу вирѣшать три патріярхи.

Місійна акція Папы Пія XI. За 10 лѣтъ пановання Папы Пія XI. вѣдбилось на місії до поганськихъ краївъ 4000 місіонаробъ. Число місійныхъ дієцезій зросло до 475; а число вѣрнихъ зросло до 15.500.000.

Одиноку католицьку церкву въ Минську на основѣ бѣльвицькихъ розпорядженій замкнено и перетворено на театръ. Не давно вѣдбулося въ той збезчеченій святынѣ перве представленя.

Just in time

The image consists of a vertical column of nine separate photographs, each showing a different perspective or detail of a single, dark-colored, cylindrical object. The object has a smooth, rounded front face and a flatter, rectangular base. It appears to have some internal structure or texture visible through a small opening at the top. The lighting creates strong highlights and shadows, emphasizing its three-dimensional form and metallic or plastic texture. The background is a plain, light color, providing a clear contrast to the dark object.

The image consists of five sequential frames from a video, arranged horizontally. Each frame shows a close-up of a person's arm and hand. The hand is positioned as if reaching for or touching a dark, textured surface, likely a door or a wall. The background is very bright, creating a strong contrast with the dark subject. In the first frame, the hand is partially visible. In the second frame, the hand is more extended. In the third frame, the hand is fully extended. In the fourth frame, the hand is slightly withdrawn. In the fifth frame, the hand is again partially visible. The overall sequence suggests a continuous action of reaching and then withdrawing.

1093

Знаный вже Русинамъ цѣлоѣ Подкарпатськоѣ Руси и Словенска. Знаный всягды, где читають „Благовѣстника“. Знаный краснымъ сдержаніемъ з передныхъ лѣтъ. Богатый змѣстомъ, з красными образками дає науки и порады для людей каждого вѣку и стану, по правдѣ своимъ змѣстомъ стане милымъ пріятелемъ и дороговказомъ на цѣлый рокъ.

Помимо своего цѣнного содержанія Календарь Благовѣстника дуже дешевый, стоить лишь 2·60 Кч. Зъ почтою 3·20 Кч., бо хоче быти въ каждой и найхудобнѣйшой хижѣ.

**Заказуйте скоро Календарь Благо-
вѣстника доки не распроданый, читайте
и другимъ давайте.**

При замовленяхъ адресуйте:

Выда́ви́тво Чина св. Васи́ля В. въ Ужго́вомъ ул. 54.

Появився перший томъ Аскетичноѣ Бібліотеки „Слобід Розважання“. Зъ неѣ кождый зможе безъ труду навчитися розважаня. Воно буде йому легке и приемне. Книжочка необходима для священника и монаха. Єсть повиненъ перечитати кождый, що бажає познакомитися и жити аскетичнымъ житемъ. Має коло 90 стор. друку форматъ 12×16 цм. Цѣна 3 Кч. зъ поштою 3.60.

До нашихъ предплатникôвъ.

Въ семъ числѣ „Благовѣстника“ засылаємо кождому предплатнику поштовий чекъ, для засланя предплаты. Подакотрѣ предплатники вже прислали свою предплату, за то имъ щиро дякуємо. Тихъ, котрѣ єще не прислали, дуже просимо, чимскорше прислати.

Почитатель Марії купуйте нову книжку!

НАСЛІДУВАННЯ МАРІЇ.

Аск. Бібліотека Книга II.

Въ той книжочцѣ знайдете прекраснѣ науки, якѣ сама Преч. Дѣва Марія дає тымъ, котрѣ Єсть люблять и хотуть Ії вѣрно служити.

Сеся книжочка больше нась потрафить научити, якъ великѣ товстѣ книги. Хто Єсть перечитає, певно загрѣє своє серце до любови до Царицѣ неба, а особливо набере христіянського духа.

Книжочка має 128 стр., а коштує лише 3.50 Кч. Зъ пошт. 4 Кч.

При замовленю адресуйте такъ: Видавництво 00. Василіянъ въ Ужгородѣ, ул. Раковдія 54.